

qui Macchabæorum historiam legerat, de Jeremia narrat, virum illum post celatam Arcam, & velamina Tabernaculi Moy- sis, Sacerdotibus, quibuscum ad locum venerat, de latebris illis interrogantibus, pandisse, Deum juratum sanxisse, nemini locum referendum indicandum- que, donec ipse & Isaias Propheta in mundum regrederentur. Tunc autem restituen- dam Sanctuario & sub alis Cherubin Arcam. Tandem quamquam recepta apud Judæos traditio non satis constans de- prehendatur, quemadmodum ex dictis à nobis supra de quinque illis rebus, quæ in secundo Templo desiderabantur satis apparet; in eo tamen omnes convenisse intelligimus, nunquam post solutam captivitatem Arcam fœderis paruisse; ejus- que loco constitutum in Sanctuario cre- dent lapidem fundamenti, quem olim in medio montis sancti positum fuisse autu- mant.

a Offic. 1.3. c. 17. 18. nov. Edit.

S. Ambrosius, post narratam historiam Arcæ à Jeremia abdita, & Prophete eâ occasione oraculum, hæc addit (a), insinuans ejus oraculi fidem non nisi in adventu Mes- sie impletum iri: *Congregationem populi tenemus, propitiationem Dei nostri agnos- scimus, quam propitiator in sua operatus est Passione. Arbitror quid nec ignem istum possimus ignorare, cum legerimus quia baptizat Dominus Jesus in Spiritu Sancto & igne.* Ita pariter differens Rupertus Ab- bas, frustra opperiri Judæos carnales dicit eventum vaticinii Jeremie, de solvenda certo aliquo tempore nescio qua captivi- tate, atque restituendo materiali Jeroso- lynæ Templo. Nos ejus veritatem imple- tam in eo experimur, quod Jesus Christus mortem obierit, ut filios Dei, qui erant dispersi, congregaret in unum (*); nos glo- riam Servatoris à sepulchro ad vitam re- surgentis spectavimus; ad id usque teste Jeremia Tabernaculum, Arca, & Altare, ignorantia nube tecta manserunt (b).

* Jo. 11. 51. 52.

b Rupert. de Viti. Verbi lib. 10. c. 21.

S. Joannes Apoc. 11. 19. vidisse se per- hibet in Templo Dei, nempe in Cælo, Arcam Testamenti; vix autem eo Templo reserato, statim observantia ante oculos spectasse fulmina & grandines, audisse tonitrua, sensisse diros concusse terre motus. Porro Arca illa in Templo Cæli constituta ipse creditur Jesus Christus, Mediator, & Fœderis utriusque novi veterisque Concilia- tor, omnia justitia in se uno & veritatis ju- ra continens, tota Legis & Evangelii perfec- tio. Judæi in expectationem Arcæ ma- terialis lapideas illas Tabulas olim Moy- si traditas continentis intenti, hunc sensum donarunt oraculo Jeremie, de Arca tan- diù latebris tegendâ, quandiù populum & in unum cogi, & in gratiam Domini re- dire contigerit. Judæi à captivitate redu- ces conceptâ spe de implenda statim vati- cinni fide sibi blandiebantur; sed alter ora- culi sensus. Neque Aggæus, neque Za- charias, & Malachias latentem Moy- si Ar- cam à spelunca eduxerunt; instare jam adventum Angeli Testamenti, & domina- toris, quem ipsi vident, prænu- nciarunt (c). Constituto tempore Jesus Christus in mun-

c Malac. 3. 1.

dum veniens, Legem à latebris & caligine ignorantia in lucem solemque extra- xit, occulta mysteriorum revelans, figu- ras implens, & pro Lege lapidea, lignea in Arca clausâ. Legem rogavit amoris in cordibus hominum descriptam; sed ejus sensum minime assecuti sunt Judæi. Sem- per illi literæ, & figuræ inhærentes, nunquam sibi induxerunt in animum, ve- ram hanc esse Arcam, ex Jeremie vatici- nio mox revelandam: re ac exemplari mi- nus contenti signum tantum & figuram quærebant.

Si fides aliqua Recentiorum narrati- bus haberetur, & Moy- si sepulchrum pa- tuisset jam constaret; nec de revelatione pariter Arcæ fœderis in spelunca montis Nebo occultatæ jam foret desperandum. Hornius testatur, anno 1655. capellas ali- quas seorsum à reliquo grege aberrantes, ad locum hujus montis pascendo devenisse; unde dein reduces odorati nescio quid retulisse pastori visæ sunt: quare prodigium aliquod suspicatus pastor, *Mataxat* Patriarcham Maronitarum certiorem sta- tim de omnibus fecit; à quo duo Mona- chi montis Libani continuè missi. Illi se- dulò locum observantes, sepulchrum quod- dam invenerunt, cum epigraphæ: *Moy- ses servus Domini* (d). Ejus rei fama longè latèque vulgata Judæos accivit, qui ad se pertinere monumentum contendebant; Mahometani vicissim sui esse juris dice- bant; nec Christiani segniore suum vindica- bant, ac tandem potiti, amoto lapide vacuum invenerunt.

d Horn. bisp. Eccl. Vide Basnag. Hist. des Juifs, 1.3. c. 4. c. 17. art. 13.

Qui verò totam hanc historiam solem- ter discusserunt, fabellam venditari suspi- cati sunt. Patriarcham Maronitarum an- ni 1655. non Mataxat, sed Joannem of- fendit Bartholoccus; cui, nempe Joanni, successor datus est 1. die Januarii an. 1657. Georgius Betbehel, qui in inventione ejus monumenti strenuè certavit. Profectò si Moy- si corpus sepulchro demandatum fuisset tam prono & deductu facili, dubi- tationem omnem adjectâ epigraphæ subdu- cente, quinam fieri potuisset, ut ad nos- tram usque ætatem lateret, Judæorum solertiam, & in Legislatorem suum vene- rationem trium millium annorum spatio fallens? Sed ad nostrum argumentum.

Ex his, quæ hucusque deduximus, il- lud consequitur, Arcam fœderis post ca- ptivitatem Babylonicam nunquam ultra paruisse; ut maximè silentium Esdræ, Ne- hemie, Macchabæorum, & Josephi evin- cit. Accedit in eam rem Judæorum simul & Christianorum traditio. Nec Aræ fœde- ris religio in re præsentis quidem necessa- ria fuisset, quò Judæorum cultus deter- minaretur, sive quò de præstandis ab ipsis officiis instruerentur, Lex enim Domini & tota Religionis Judæicæ ratio in eo versatur, ut præcepta Dei noscerent, & executione complerent; quod facillè etiam sine Tabulis lapideis obtineri poterat. Cum verò ad superstitionem usque religiosus esset populus, vix commisisset nisi speciali Dei revelatione credimus, ut novam Ar- cam & novas lapideas Tabulas pro vete- ribus

a Edit. Fro- ben. an. 1524. pag. 824.

ribus fabricarent. Paulatim desuescere populum à figuris volebat Deus, quò ere- cto è materialibus animo magis magisque ad spiritualia ferretur, legemque amoris optaret, novumque expofceret fœdus, quo non vetus abrogari, sed perfici compleri- que debuerat. Insinuare videtur Zoroba- bel in secundo Templo, post restitutum è captivitate populum, inter ornamenta Sa- cerdotis maximum & preciosissimum, nem- pe Urim & Thummim, desideratum fuisse; noluit enim ille Sacerdotes, qui se è

genere Aaronico asserentes, dicti sui fi- dem defectu Tabularum Genealogicarum adstruere non poterant; noluit, inquam, sanctificatas dapes degustare, donec surge- ret Sacerdos doctus atque perfectus. (He- breus, qui ferret Urim & Thummim) (e). Sacram dignitatem gerebat tunc Jesus seu Josue, quem proinde Urim & Thummim maximo Sacerdotis ornamento destitutum facile credimus; cujus si defectus in secun- do Templo toleratus est, ut quid Arcæ fœderis absentia non toleraretur?

e x. Esd. 2. 63. Vide, si lubet, Spencer. de Urim & Thummim.

IN TERTIUM LIBRUM MACCHABÆORUM

PROLEGOMENON.

Qui tertii Libri Macchabæo- rum nomine censetur Liber, historiam continet mo- tæ à Ptolemæo Philopato- re in Judæos Ægyptios persecutionis. Post conse- cratam adversus Antio- chum Epiphaniem expeditionem, Ptolemæus gratiarum actionis in Templo Domini sa- crificia oblaturus Jerosolymam se contulit. Post sacra, cum in Sanctuarium aditum ten- taret, & à Sacerdotibus pariter ac popu- lo prohibitus vim esset illaturus, invisibi- bili quâdam manu rejectus, tanto impe- tu in terram adactus est, ut ne moveri quidem posset. Redux igitur in Ægyptum, quem in Judæos conceperat furem in- eosdem Judæos Ægyptios vertit. Quare in Hippodromo clausus, elephantis con- terendos omnes tradidit; sed Deus eo prodigio, quod in eodem Libronarratur, populo suo opportunus succurrit.

Præpositer sanè Libro titulus tertii Macchabæorum inditus est; cum neque de Macchabæis quidquam, neque de re- bus illorum ætate gestis, sive de perse- quutione Regum Syriæ, cujus occasione Macchabæorum nomen inelytum, aliquid contineat. Quare similitudinis tantum- ratio in causa fuisse potuit, cur Maccha- bæorum nomen præfigeretur; quem enim religionis suæ amorem & virtutem Judæi Alexandrini sub Philopatore ostentaverunt, eodem Macchabæi & Judæi Palæstine sub Antiocho Epiphane ejusque successore claruerunt.

Idem, qualem hodie habemus, Liber in- notuisse Josepho nunquam videtur; cum de persecutione Philopatoris in Judæos Ægyptios ne verbum quidem in ejus hi- storia; & quæ in veteri Latinâ Versione secundi Libri contra Apionem (a) à Rufino adornatâ leguntur, adeò male dig- gestam narrat fabellam, ut ex relatione potius aliorum, retulisse Josephus videat- ur, quàm lectam de illa historiam de- scribere. Narrat enim, Ptolemæum Phy-

scionem filium Ptolemæi Philometoris, cum post patris decessum Regnum inva- dere, amotâ à rerum administratione ma- tre Cleopatrá, tentaret, ausis suis resi- stentem Oniam copiarum Ægypti à Phi- lometore constitutum Imperatorem ha- buisse. Quare ille exercitu coacto, Judæos omnes Alexandrinos mares, fœminas, pueros nudos & catenis vinctos in Am- phitheatro exposuit, ac elephantibus, quos vini haustu propterea efferaverat, con- terendos tradidit. Sed frustra ille; imma- nes enim belluæ relictiis Judæis furore in amicos Regis converso plures occiderunt, cum interim Regi vir quidam horrendo aspectu obviam factus minitabundus indi- xit, intactos relinqueret Judæos. Idem- obnixis precibus rogabat Ithaca vel Ire- ne Regis concubina, cui Rex facillè ob- sequutus, Judæos abire liberos permisit, furoris in illos sui pœnitens. Ea dies evol- utâ anni periodo recurrens, festâ à Judæis Alexandrinis constituta est. Hæc Josê- phus.

Hujus fabellæ prima pars, in qua de invaso à Physcone Regno, amotâ Cleopa- trâ, atque de vindictis Cleopatré juri- bus ab Onia, verissima omnia refert. Sed in reliquis plura sunt, quæ reprehendas- s. Physcon non parentem habuit Ptole- mæum, sed fratrem. 2. Regnum non- fratribus rapere, sed nepoti suo filio Philometoris & Cleopatré tentavit. 3. Persequutio in Judæos Alexandrinos lon- ge anterior est Physcone, sub Philopato- re scilicet, ut ex tertio Macchabæorum constat. 4. Plures malè coherentes cir- cumstantiæ adjectæ leguntur apud Josê- phum. Hæc omnia satis demonstrant vel Historico ignotum fuisse Librum, vel Ru- sinum malè Historicum illum veris- se. Profectò in duobus illis lineis Græcis, quæ solæ de textu Josephi, quantum ad eam historiam, supersunt, disertè legi- mus: *Physcon post obitum fratris sui Phi- lometoris è Cyrene in Cleopatram movit.* Si reliqua Græci textus, nobis suppet- rent,